

drag, idet man derved tvinger dem ind paa at blive en Forretning, mere end de ellers ofte er". Den højtærede Finansminister synes her ganske at nære den samme Anskuelse, som er udtalt af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) og mig, at Jernbanetaksterne skal ikke betragtes som en Beskatning, men er en simpel Forrentning af et Aktiv af et saa stort Omfang og af en saa stor Betydning, at det i disse Tider, hvor vi staaer overfor et overordentlig stort Deficit paa Statsregnskabet, efter vor Mening er uforsvarligt at blive ved med at have saa lave Takster.

N. Neergaard: Den højtærede Finansminister gjorde opmærksom paa, at den vedtagne Spiritusafgift havde en ekstraordinær og ganske midlertidig Karakter. Ja, det er jeg fuldstændig paa det rene med, og jeg har aldrig modsat mig, at de øvrige ekstraordinære Afgifter paa Luksusforbrug, der kunde være Tale om at indføre, ogsaa fik en midlertidig Karakter. Det fremgaar ogsaa af Forhandlingerne i Udvalget. Jeg har kun ment, at der vilde være Rimelighed for at lade nogle af dem bestaa efter Krigen, saafremt man til den Tid kunde blive enig derom, men jeg har intet imod, at vi giver dem en midlertidig Karakter, saa kan visse af dem siden gøres varige.

Jeg glemte, da jeg havde Ordet før, at svare paa et Spørgsmaal, som den højtærede Finansminister gjorde mig med Hensyn til Jernbanetaksterne. Der laa for Resten i dette Spørgsmaal noget af en Indrømmelse, som jeg med Glæde indkasserer. Den højtærede Finansminister gled nemlig ganske hen over Persontaksterne. Det synes, som om han kunde tænke sig at være villig til at forhandle om deres Forhøjelse, hvorimod han mente, at der stillede sig meget stærke Hindringer i Vejen, saa snart det drejede sig om Godstaksterne. Jeg glæder mig over denne Indrømmelse og slaar den fast, idet det synes, som om der her er en Vej, ad hvilken man kan komme ind paa dette Spørgsmaal. Jeg skal ikke lægge mere deri, end der ligger. Jeg betragter det ikke som et Tilsagn, men blot som noget, der synes at vise, at der her var en Mulighed for Forhandling. Man bliver jo efterhaanden beskeden med Hensyn til, hvad man som Oppositionsmand kan gennemføre, saa jeg vil være glad, hvis jeg dog kan naa et Stykke hen ad Vejen. Jeg

er i det hele som gammel Politiker glad ved, selv om jeg ikke kan naa det hele, saa dog at naa en Del af det. Hvad Godstaksterne angaar, forskrækkes jeg ikke af hele den lange Række Artikler, som Finansministeren nævnedes. Naar Statsbænerne betragtes som en Forretning for Staten — ikke som et Skatteobjekt — og drives med Underskud, saa maa man være betænkt paa en Forhøjelse af Taksterne, selv om det kommer til at hvile paa almindelige Forbrugsartikler. Men for øvrigt kan man jo drøfte Spørgsmaalet. Hvis man overhovedet vil indlade sig paa en Forhandling, hvad man ikke hidtil har villet, kan vi tage Spørgsmaalet om de vigtigste Tarifpositioner op og se paa, hvor der kunde være Tale om muligvis at undlade en Forhøjelse eller muligvis foretage en mindre eller større Forhøjelse. Det er Detailspørgsmaal, som jeg tror, man forholdsvis let fik løst, naar man overhovedet vilde indlade sig paa en Forhandling derom.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—5 (se Tillæg A. Sp. 4577)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 6 af *Finansministeren*, tiltraadt af *Udvalget*, (se Tillæg B. Sp. 1293)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 5 til samme Paragraf af *Udvalget*, tiltraadt af *Finansministeren*,

vedtoges uden Afstemning.

§ 6, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

§ 7

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 6 til Overskriften til Afsnit B af *Finansministeren*

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 7 til § 8 af *Udvalget* med Undtagelse af Wenzel Neergaard, tiltraadt af *Finansministeren*,

vedtoges uden Afstemning.